

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monvmenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1669

10. Virginis Hic Conivx Virgo Cvnigvnda Mariti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11425

An. 1035. *Imperator Pascha Patherbronna; Ascensionem Seliganstadt; Pentecosten autem Bavenberg celebravit.* Chron. MS. apud Christop. Brow. lib. cit. Chron. Hildesienf. l. cit.

An. 1036. *Imperator Pascha Ingelenheimi feriatu est. Ascensionem verò Domini, Paderbrunne: Pentecosten, nativitatēque Iohannis Baptiste Niumagi.* Crusius in Annal. Suev. lib. 6. part. II. cap. VIII. Chron. Hildes. cit.

An. 1043. *Henricus Imperator Pentecosten egit Paderborne.* Gerhard. Cleinsorgius in Annal. Westphaliæ MS.

An. 1051. *Imperator (Henricus) Pentecosten celebravit Podelbrunnen, ubi Bardo Archiepiscopus (Moguntinus) ad Missam habito sermone, obitum suum instare prædicens, orationi fidelium se commendavit, qui eodem mense discessit.* Lambertus Schaffnaburgensis.

An. 1056. *Imperator (Henricus) regressus de Italia sanctum Pascha Padelbrunna celebravit.* Lambertus Schaffnab.

An. 1152. *Fridericus I. Imperator, teste Bernardo Episcopo Paderbor. jura advocati Ecclesiæ Marnensis declarat, diplomate Paderborna dato. indict. XIV. Anno Domini regis Friderici primo.* Auberti Miræi notitia Ecclesiarum Belgij. cap. 158. pag. 402.

An. 1375. *Karolus Imperator volens Venceslaum filium suum promoveri ad regnum, partes VVestfalia pertransijt, & veniens Paderbornam à Domino Henrico Episcopo, ac clero, ac civibus reverenter susceptus est. Et postquam una nocte moram traxit ibidem, Henricus Episcopus ipsum recedentem honorifice prosecutus est.* Gob. Person. Cosmod. Ætat. 6. cap. LXXI. pag. 248. vid. etiam Panegyri. Paderb. lib. II. cap. XIII.

10. VIRGINIS HIC CONIVX VIRGO CVNIGVND A MARITI. An. 1002. Ind. XV, novus Rex Henricus

ricus S. Laurentij natalem Paderbrunnen celebravit. Et ibi Domna Cunigundis regalem benedictionem, & corona impositionem à Willigiso Metropolitano suscepit. Sed & Sophia ad Gandeshemensē regimen electa, obtentu principum, Domni Bernwardi (Hild. Epif.) licentiam à Palligero benedicendi ibidem obtinuit. Chron. Hildesiense sæpius citatum. Vita S. Bernwardi apud Browerum. Vita S. Godehardi apud eundem. Vit. S. Meinwerci apud eundem. Quæ autem in ipsa reginæ consecratione, ceu sereno tempestas interverit, coortis in arma mutua Bavaris & Saxonibus, ex Adelboldo de rebus gestis S. Henrici, apud Jacobum Gretserum in Divis Bambergensibus, licet cognoscere. Interea regi à Saxonia in regnum Lothariense properanti Gruona occurrit uxor sua, Domina Cunigunda nomine jam extans; sed re citò regina futura. Inde enim Paderbronam veniens in festo S. Laurentij acclamatur, benedicitur, coronatur, & fit Kunigunda Kuninga, quod Latine interpretari potest Regia Regina.

Sed ut nunquam serenitas, quam non sequatur nubilositas; sic rarò jocunditas, quam non sequatur adversitas. Nam in benedictione reginæ cunctis exultantibus Bavarij (*QVORVM MOS EST IN ALIENA TERRA VELLE, QVOD IN SVA VOLVNT*) circa civitatem fruges colligere, & agricolas sua defendere volentes irrationabiliter cæperunt tractare. Quæ res indigenas commovit, & ad resistendum etiam fortiter animavit. Domestici igitur regis, & indigenæ, invalescente contentione, confluant, concurrunt, conveniunt. Pugna gravis oritur, ex domesticis regis juvenis unus interficitur, frater scilicet Domini Filberti, qui tunc temporis erat Cancellarius, postmodum verò Friesensis factus est Episcopus. Hujus interfectione omnes regis fideles

les commoti graviter, cives ceperunt persequi, & eos persequendo insatiabiliter grassari. Et nisi regia potestate retinerentur, omnes usque ad internecionem prosequerentur. Cum plurima igitur difficultate sedatorumultu, castigatisque illis quorum stultitia causa seditionis exstitit: inde rex Dinsberg properat, & illic Lothariensium adventum expectat.

II. NOBILIVS NVLLVS ME CAPVT AMNIS HABET. Præter Pontificis Max. Imperatorum & regum hospitium, externorum principum legationes, Francorum & Saxonum conventus, & castrorum metationes caput Paderbornobilitat singularis amœnitas, & aquarum copia vix usquam uberior admirabiliorque, in Panegyrico Paderbor. Joannis Horrionis ad vivum depicta lib. II. cap. VII. Quod si, ut est apud Strabonem, Gymnasio liberalium artium, quod erat Tharsi in Cilicia Cydnus amnis, cujus saluberrima aqua ferebatur, plurimum celebritatis attulit, nihilne habebit ad illustrandam Paderborne Academiam, hæc salubrium fontium copia, quibus ambigere possis, plusne palati, & valetudinis, an aspectus, & voluptatis gratia delecteris? Neque enim sentio quæ possit species esse jucundior, quàm trium fontium in media urbe, ex eodem colle, modico intervallo exorientium, tantamque subitò vim aquarum erumpentium, ut, non modicis effusi rivis, ante in unum abveum visendo sanè agmine confluant, complurèsque molas frumentarias prius versent, quàm se effundant è mœnibus. Quanta amœnitas singulorum cum seorsim fluunt? quanta omnium cum uno amne labuntur? quàm juvat aquam ipsam omni crystallo puriorem intueri, & innascentes viridissimas herbulas numerare? quale spectaculum anaticulas, & cygnos videre in medijs undis pendulos, suspensa cauda, nitentibus contra profluentem pedibus, pronò rostro piscantes? quæ voluptas ne seve quidem bruma in-

clementia